

Jan Černý: Kdo se zbláznil aneb Karel Holomek nemá správné informace

20.7.2026 - | Člověk v tísni

V souvislosti s postupným ničením Agentury pro sociální začleňování ze strany týmu Jiřího Dienstbiera a s diskuzí o nějakém novém formátu státní intervence, který chtějí prosadit do veřejné politiky zastánci exkluzivně „romských“ opatření, se objevuje mnoho protichůdných tvrzení o tom, co jak kdo kdysi myslel a co jak pro koho mělo fungovat. Trochu účelově a neférově je ze strany některých členů Rady vlády pro záležitosti romské menšiny a romských publicistů tvrzeno, že Člověk v tísni nějakým způsobem popírá romství a etnický rozměr situace romské menšiny v ČR.

Tvrdí se, že existují nějaké dva myšlenkové světy, sociální a etnický. (Re)konstruuji se v hyperrealitě fejsbuků a tematických serverů dva tábory údajných příznivců „sociálního“ přístupu, který je v rozporu s „etnickým“ a jiné bláznivé nápady. Podobná diskuze se vedla před deseti lety, byla podobně vášnivá a podobně nesmyslná. Naposledy Karel Holomek na serveru Romea tvrdil, že lidé z Agentury a Člověka v tísni popírají, že „bídna sociální situace Romů a jejich nepřiměřeného procenta v ní je výsledkem nazírání veřejnosti, na etnicitu Romů jako jejich handicapu“.

Toliko souhlasím s mými názorovými oponenty, že zkušenosti terénních pracovníků Člověka v tísni z tehdy 16ti měst před třinácti lety stojí za tím, že se začal vyvíjet tlak na vznik státního tělesa, které by podporovalo a kontrolovalo, motivovalo (do jisté míry) obce a které se později nazvalo Agenturou. Právě protože vedení měst tehdy dělaly segregační a protiromskou politiku, zejména v bydlení, bylo potřeba státní intervence, která by ovšem respektovala to, že obce jsou suverénem a mohou si v zásadě dělat to, co lidé zvolení do jejich vedení považují za vhodné.

Podpora politik, které budou přispívat k rozvoji a sociálnímu bezpečí romských rodin se nedá obcím vnutit, nedá se to udělat násilím, zákonem, ale motivací a vyjednáváním. Není to možná správně, ale je to politická realita. Obce jsou dnes jako tenkrát základním kamenem sociální politiky a tvůrci soužití. Zřizují školy a školky, mají vliv na strukturu a financování sociálních služeb, zajišťují místní bezpečnost, místní politici tím, co říkají, vytváří společenské klima ve městě, nenávistné, neutrální nebo spojující.

Ti, kteří demontují společně s Dienstbierem dnes Agenturu a její tým ve jménu romských (ale spíš osobních) politických projektů nenabízejí žádnou alternativu jak tyto výzvy ve městech řešit. Silou, zákonem – nemožné. Centrálně – nemožné. Politickými žvásty – nemožné. Vrátit se k segregačnímu projektu romských poradců – diskriminační, osamělé, neúčinné. Je potřeba motivovat všechny důležité systémy ve městech, to je každému zřejmé a zřejmé je i to, že se to nestane samo.

Protože v roce 2005, při hádkách dokonce těch samých lidí jako dnes, tenkrát o založení/nezaložení Agentury jsme byli stejně lacině nálepkováni jako popírači romství a etnicity, sepsali jsme a zveřejnili manifest, ve kterém jsme vysvětlovali náš postoj. V jeho závěru jsme transparentně a konkrétně popsali, proč jsme o veřejnou instituci podporující města usilovali. Věřím, že nejen Karel Holomek, ale zejména Jiří Dienstbier a Kancelář Rady vypracují rychle konkrétní program, jak konkrétně exkluzivní Strategii romské integrace naplní.

Rád se o tvrzení našeho deset let starého dokumentu budu hádat, realie jsou jiné, věcnou kritiku přístupu k řešení vítám. Doufám jen, že se přestanou vymýšlet neexistující bubáci, na které se pak s

velkým humbukem střílí.

Celý text naleznete ZDE...

<https://www.clovekvtisni.cz/jan-cerny-kdo-se-zblaznil-aneb-karel-holomek-nema-spravne-informace-201gp>